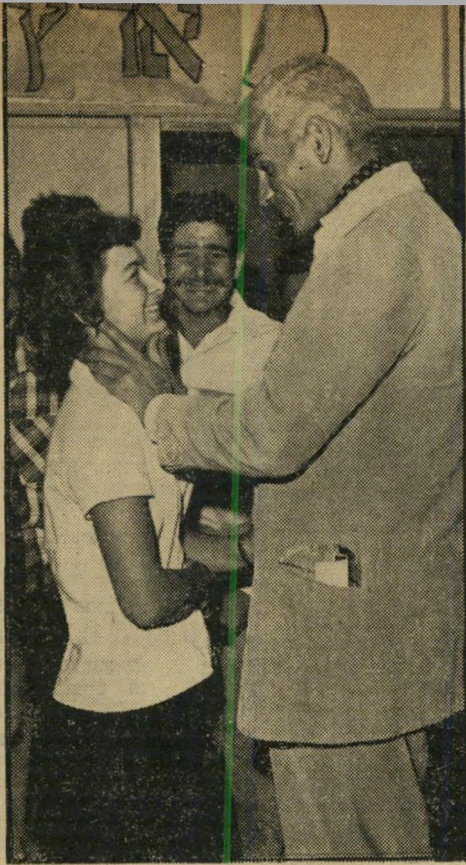

שלב ב' לאחר המבוכה הראשונית, כורכת רינה את זרועותיה החשופות סביב למתניו של השחקן המקסים.

שלב א' צ'נדלר נפרד ממארחתו רינה טרבס (18), חברת גרעין מתל-אביב. עיקר המלאכה נעשה עדיין בעינים.

כתפיה של רינה בידיו הגדולות, ואימץ אותה כמו אבאילה טוב אל חזהו. עכשיו כבר לא היתה דרך לנסיגה. החברה עמדו מסביב במעגל צפוף, שרו יחד "רוצים נשיקה. רוצים נשיקה". רינה חיבקה את ג'ף חזק, לא הסכימה להינתק. צלם חברת התיירות הגיע בריצה עם תיק המצלמות שכבר ארו לנטיעה, המקלה גברה. רינה הסיקה את המסקנה ההגיונית שמוטב ל- היכנע. אחרי נענועים אחדים בראשה הקטן והחמוד היא הרימה אותו, עצמה את עיני ניה והפקירה עצמה כליל בידיו של הכוכב הנערץ, לשבט או לחסד.

ג'ף החזיק בסנטר ברוך, הרים אותו אל ראשו המורכן, ונשק על שפתיה הקמוצות של רינה. ידיה נשארו תלויות באיור. מי פיותיהם של החברה פרצה תרועת גיל. רינה הסמיקה כליל. כולם אמרו שלום. ג'ף פנה אל מלוויו. אליעד עמנואל, מנהל לשכת התיירות מטבריה, השב ודאי כי גם לו מגיע משהו בתור מתוך, אבל נמנע מ- לומר דבר. לידו ישבה אשתו. "אתם רואים שהוא בכל זאת נחמד", אמר מישהו. ובי- אמת, איש לא יכול היה לצפות שהערב השיגרתי מאד ייגמר בצורה כה משעשעת.

★ ★ ★

"צריך עוד פעם?"

י ומיים קודם צלצל הטלפון במזכירות תל-אביב. על הקו היה אליעד, מטבריה. הוא שאל את מזכיר הפנים, ישראל אלקבץ, אם הם מוכנים לארח את השחקן, המבקר ב- ישראל כאורח חברת התיירות הממשלתית. "נעשה לו קומז'יק על שפת הכינרת, ארוחה חגיגית, ונכין לכבודו תכנית של התי- ראלי", הציע אליעד. ישראל בן ה-24 לא הת- רגש. הוא היה מותר ברצון על אורחים

ר ינה מרבה לא יכלה להוציא הגה מ- פיה. כל חברי תל-אביב עמדו מסביבה ועודדו אותה בקריאות: "לכי אחרי. לכי ללכת אותו לכונות". רינה אפילו לא הי- בינה מה רוצים ממנה. היא זכרה רק כי כמה דקות לפני שעזב ג'ף צ'נדלר, הכוכב ההוליוודי, את הקיבוץ, הוא נפרד ממנה באופן אישי. היא איבדה כתוצאה מכך את עשתונותיה.

קודם לכן ניצב ג'ף בצד, נשען על קיר חדר האוכל והתבונן ברוקדים. הוא היה ממש לבד. הוא רק אמנם מספר דקות מתוך נימוס ואחר הפסיק והמשיך לעמוד לבדו בצד. עד שנכמרו עליו רחמיה של מגישה ארוחת הערב רינה טרבס. רינה, בת תל- אביב הנמצאת במשך רק שבוע, לא שכחה עדיין את הנימוסים העיוניים. ובעוד ש- חברה עטו על הכוכב הצנוע וביקשו ממנו שירקוד יחד אתם במחול ההורה, פנתה אליו רינה בשעה שעמד לבדו נשען על קיר חדר האוכל, הזמינה אותו לרקוד אתה. ג'ף התרגש ממש מתשומת הלב שלה, הודה לה במלים חמות. מאותו רגע ועד שעזב את המקום בילו הם יחד.

לפני שעזב אמר לה שלום. זה היה אולי טוב בשבילו, אבל לא בשביל החברה. "מה שלום? איזה שלום?" צעקו כולם שהצטיפו מיד במעגל מסביב לזוג. "רוצים נשיקה. נשקי אותו, נשק אותה". ג'ף הבין וחיך. הוא שלח מבט מתנצל בפמלייתו, שכבר עמדה בקוצר-רוח ליד הדלת. "רק רגע. אני מיד בא". הוא היה אופטימי מדי. הגבר כסוף השער קרב אל רינה על 190 הסנטי- מטרים שלו, החזיק בשתי ידיו בסנטרה. רי- נה הסמיקה נורא. "אבל, אבל", אמרה. ויר- תר לא הספיקה לומר. ג'ף ראה עם מי יש לו עסק. הוא עזב את הסנטר, הקיף את

"כך נישק אותי ג'ף צ'נ-"

זה היה יכול להיות סיפורה האישי של רינה מתל-קציר - אילמלא בילבלה הנשיקה

כמעט שלא היתה ארוחה בכלל. בכל א- לגבי ענק כמו ג'ף זו בודאי לא היתה רוחה. המסכן בלע את החביתה, המ- בכרסום קלחי קולורבי שהגיש לו מל- גרי מונגי. כיון שהיה ברור שלא נות- תוספות לא היתה ברירה אלא להמשיך- תכנית כפי שנקבעה. השיירה יצאה לרא- חדר משפחה לדוגמא.

החדר היפה של יעל ודוד איילון ו- דחוס מאד. זה לא הפריע לג'ף להשת- בנוחיות בכסאו, למתוח את רגליו ולהכו- "עד עכשיו שאלתי אני ואתם עניתם. עכ- תשאלו אתם ואני אשתדל לענות. אש!". אחד לא רצה ללחוץ ראשון על ההדק. התאוששה גייגית חביבה (ונשואה). שא- שרה מוסרי באנגלית קלה ובקצב אי- "מיסטר ג'ף, אולי תוכל לגלות לנו, מ- הדרך הקצרה ביותר להוליווד?" ג'ף ח- כמי ששומע את השאלה הזאת בפעם- ראשונה. "פשוט מאד. לוקחים מטוס א- לניו-יורק ועוד אחד להוליווד."

שרה התביישה להודות שלא לזה בדי- התכוונה.

עכשיו התעוררו כולם. רצו לדעת צריך לדעת לשחק. (לא צריך. מס- ללמוד להילחם, להורר ולשלוף). אם ו- עצמו באמת פייטר. (ככה ככה). אני בט- שיש בינוכם כאלה שיכולים לנצח- בתחרות שליפה). גרי המלוה מרו- המצית של ג'ף. מסביר שהאניה ה- המצוירת עליו היא המשחתת בה הפי- הפייטר ג'ף תותחן לפסיפיק, במלחמת- עולם השנייה.

★ ★ ★

התרמה דמוגית

ל בני השירות בפסיפיק הספק הענ- שהינו כיום בן 40, די הרבה. אינו גרוסל גדול למשפחה יהודית בברוקלין (כששאל את שמעון בר, חבר רביעיית מו- דון התיאטרון מאיזה ארץ הוא, ענה ב- ביישנות כי הוא יליד רומניה. "או- יש?" ענה ג'ף, שלא הבין במה העניי- "אני מברוקלין"). כילד לא התעניין הרב- במשחק או בכוכבים. התחביב שלו ה- לאבול ולאכול הרבה.

בגיל 17 יצא הענק, שמשקלו היה אז מעלה במאה קילו, ללמוד את החיים. הו- עבד זמן-מה כקופאי במסעדות, אולם ע-

אבל זכר את בנות ההשלמה החדשה ש- הגיעו רק לפני שבוע למשק, והחליט שזה עלול להיות בידור מתקבל על הדעת.

"מוכנים לקבל את האורח", הודיע ישראל השחרר. "אבל בלי קומז'יק, כי כבר קר בחוץ. בלי ארוחה חגיגית כי לו היינו עו- שים חג בכל פעם שבא אורח כזה, לא היו לנו מספיק ימים. שיבואו, יאכלו, יראה ו- ישמחו אם ירצה."

מאיישם הוועד הדרום אפריקאי של תל- קציר, ראובן ברי. הוא קיבל מינוי כמ- לוהו הרשמי של ג'ף. חצי שעה לפני ש- הגיעה הפמליה עמדו ישראל וראובן ליד שער הקיבוץ שהיה גודר בחבלים. כתובת על גבי לוח עץ הוזהרה: "עצור לחיטוי נגד מחלת הפה והטלפיים. חבר טבול נעליך". ראובן היסס אם עליו לבקש גם מן האורח לטבול את נעליו בתמיסת הנתר ה- מאפל. אבל החברה לא ויתרה. "הוא יטבול כמו כלם."

כשהגיעה המכונית המפוארת, ניגש ראובן אל ג'ף, כעכע מעט ואמר במבטאו הדרום אפריקאי: "מיסטר צ'נדלר. יש כאן בסביבה מחלה כזאת של פרות. אולי נדבק אליך חיידק. זה רק אמצעי זהירות. אולי אפשר לבקש. בבקשה כאן. הרגליים". כולם חיכו לראות איך ג'ף נעלב. אבל לא כלום. הג'ף הגדול ניגש חגיגית, טבל את הסוליות ו- אפילו שאל את ראובן אם "צריך עוד פעם?"

★ ★ ★

חדר/משפחה דוגמא

ה הריהאול היו כולם ערוכים. ג'ף התיישב יחד עם כל החבורה ליד ה- שולחן, העיף מבט לצדדים. "למה הם כולם כל כך עצובים כאן? למה אין להם קצת שעשועים?" גרי מונגי, מ-פא צנחנים לי- שעבר, ליד אנגליה וכיום איש חברת התיי- רות הממשלתית, שהוצמד לג'ף למשך כל זמן סיורו בארץ, עשה כמיטב יכולתו כדי להסביר לשחקן היכן בדיוק נמצא הקיבוץ. ג'ף ניסה תחילה להקשות על הכיוון ה- מדויק, אולם נכנע כשהחל גרי מביא סמור- כין לדבריו מהתנן. "להיכנע במקרים כאלה זה הרבה יותר פשוט", הסביר למסביבים. ואז החלו בארוחה, שכהבטחתו של המז- כיר, באמת לא היתה ארוחה חגיגית. בעצם

הוצב ג'ף צ'נדלר כדי להגשים את חלומה הכמוס של צלם חו- ברת התיירות הממשלתית. אחרי טיוס הריקודים נסחב ג'ף אל לילה, הועמד בפני דבורה/לה גביש (19), השומרת שבאה רק שבוע קודם לקיבוץ. הם שקעו בשיחה ארוכה.

ום שומרת הלילה